

foretaget i overensstemmelse med beskrivelsen af adgangen til udlevering af naturalieydelse til asylansøgere m.fl. i finansloven for 2005, jf. herved § 18.21.02.40 og § 18.21.02.50 og anmærkningerne hertil samt tekstanmærkning nr. 108 til § 18.21.02.

Der vil således i medfør heraf blive fastsat nærmere regler om udlevering af tøj- og hygiejnepakker til nyregistrerede asylansøgere og om hygiejnepakker til asylansøgere, der er indkvarteret på et indkvarteringssted med en vederlagsfri bespisingsoverenskomst. Endvidere vil der blive fastsat nærmere regler om udlevering af babytøjpakker til asylansøgere, der føder et barn efter indrejsen her i landet, og om børnetøjpakker til børn, når forsørgeren i mere end seks måneder har befundet sig i udsendelsesfasen og/eller været omfattet af den nye ordning efter de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 9 og 10. Endelig vil der blive fastsat nærmere regler om udlevering af børnepakker til børn, hvis forældre er omfattet af den nye ordning.

Til nr. 19

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 20

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, kan udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, alene kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 46, stk. 3, kan Udlændingestyrelsens beslutning om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter udlændingelovens § 40, stk. 2, ikke påklages. Begrundelsen herfor er, at spørgsmål i relation til tilvejebringelse af oplysninger ikke af rekursinstansen bør vurderes uafhængigt af selve den afgørelse, spørgsmålet knytter sig til.

Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsens beslutning om betaling af udgifter forbundet med at fremskaffe en given oplysning eller afgørelse af, om styrelsen har givet tilsagn til at betale sådanne udgifter, ikke kan påklages til hverken Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsens beslutning omfatter både tilfælde, hvor styrelsen har givet afslag på at betale en udgift forbundet med at fremskaffe en oplysning og styrelsens fastsættelse af et givent beløb.

Til nr. 21

Stk. 1 indeholder de grundlæggende regler om Flygtningenævnets sammensætning og uafhængighed. 1. og 2. pkt. viderefører de gældende regler i udlændingelovens § 53, stk. 1, og stk. 2, 3. pkt., hvorimod 3. pkt. er nyt. 3. pkt. fastslår, at retsplejelovens §§ 49-50 finder tilsvarende anvendelse på Flygtningenævnets medlemmer.

Henvisningen til retsplejelovens § 49 indebærer, at reglerne heri om Den Særlige Klagerets behandling af klager over utilbørligt eller usømmeligt forhold fra en dommers side under udøvelsen af dennes embedsvirksomhed finder tilsvarende anvendelse på klager over utilbørligt eller usømmeligt forhold fra et medlem af Flygtningenævnets side under udøvelsen af hvervet som medlem af Flygtningenævnet. Findes klagen begrundet, kan Den Særlige Klageret udtale sin misbilligelse eller pålægge medlemmet en bøde. Er forholdet af graverende karakter, eller er medlemmet tidligere blevet dømt ved klageretten, kan medlemmet afsættes.

Henvisningen til retsplejelovens § 49 a indebærer, at reglerne heri om Den Særlige Klagerets kompetence til at afgøre sager om afsættelse af en dommer mod dennes ønske på grund af vedvarende åndelig eller legemlig sygdom finder tilsvarende anvendelse på afsættelse af et medlem af Flygtningenævnet mod medlemmets ønske på grund af vedvarende åndelig eller legemlig sygdom.

Henvisningen til retsplejelovens § 50 indebærer, at reglerne heri om suspension af en dommer efter beslutning af Den Særlige Klageret finder tilsvarende anvendelse på suspension af et medlem af Flygtningenævnet.

Stk. 2 lovfæster hidtidig praksis med hensyn til Flygtningenævnets sammensætning. Det fastslås udtrykkeligt i loven, at formanden skal være landsdommer eller højesteretsdommer, og at næstformændene skal være dommere, jf. 1. pkt. Endvidere fastslås det udtrykkeligt i loven, at de medlemmer af Flygtningenævnet, som ikke er dommere eller advokater, skal gøre tjeneste i Integrationsministeriets departement, dog ikke i Flygtningenævnets sekretariat, jf. 2. pkt. I overensstemmelse med den gældende regel i udlændingelovens § 53, stk. 1, foreslås det, at integrationsministeren fastsætter antallet af næstformænd og andre medlemmer, jf. 3. pkt.

Efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 53, stk. 2 og 7, beskikkes Flygtningenævnets medlemmer af integrationsministeren. Med den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., flyttes kompetencen til at beskikke nævnsmedlemmer fra integrationsministeren til Flygtningenævnets formandskab (for-